



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: **Základní odborová organizace při správě státních hradů Bouzov a Šternberk** (označovaná též jako „Základní organizace evid. č. 20-0135-3805 Odborového svazu státních orgánů a organizací“), se sídlem Bouzov 8, proti žalovaným: **1) Národní památkový ústav**, se sídlem Valdštejnské nám. 3, Praha 1, **2) Ministerstvo kultury**, se sídlem Maltézské nám. 1, Praha 1, o žalobě proti fiktivnímu rozhodnutí žalovaného 1) o odepření informací požadovaných žádostí žalobkyně ze dne 14. 9. 2004 a fiktivnímu rozhodnutí žalovaného 2) o odvolání, ze dne 4. 10. 2004, o kasačních stížnostech žalobkyně proti výroku V. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2008, čj. 5 Ca 394/2007 - 178 a proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2008, čj. 5 Ca 394/2007 - 209,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobkyně proti výroku V. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2008, čj. 5 Ca 394/2007 - 178, **se odmítá.**
- II. Kasační stížnost žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2008, čj. 5 Ca 394/2007 - 209, **se zamítá.**
- III. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2008, čj. 5 Ca 394/2007 - 178.
- IV. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2008, čj. 5 Ca 394/2007 - 209.
- V. Žalovaným **se právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2008, čj. 5 Ca 394/2007 - 209, **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze usnesením ze dne 21. 2. 2008, čj. 5 Ca 394/2007 - 178, mj. odmítl žalobu (výrok III.) žalobkyně, rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok IV.) a advokátce ustanovené žalobkyni pro řízení o kasační

stížnosti proti rozhodnutí městského soudu ze dne 31. 8. 2005, čj. 5 Ca 205/2004 - 111, přiznal odměnu za zastupování (výrok V.).

Žalobkyně brojila proti výroku V. usnesení městského soudu kasační stížností (kasační stížnost I.) s tím, že ustanovená advokátka neučinila ve vztahu k žalobkyni v řízení o kasační stížnosti žádný úkon právní služby, žalobkyně s ní má jen negativní zkušenosti a „považuje za nehorázné, že si naučtovala prokazatelně neprovedený úkon“. Žalobkyně zároveň požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti I.

Současně s podáním kasační stížnosti I. žalobkyně navrhla opravu zřejmých nesprávností (označení žalobkyně) v záhlaví usnesení napadeného kasační stížností I.

Poté městský soud usnesením ze dne 31. 3. 2008, čj. 5 Ca 394/2007 - 209, výrokem I. zamítl návrh na opravu záhlaví shora citovaného usnesení a výrokem II. zamítl žádost žalobkyně o osvobození od soudního poplatku a ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti I.

Žalobkyně brojila proti posledně citovanému usnesení městského soudu kasační stížností (kasační stížnost II.) a současně požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta pro řízení o této kasační stížnosti.

Městský soud, aniž by dále odstraňoval vady kasační stížnosti II., předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasačních stížností v mezích jejich rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadená rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Kasační stížnost I. není přípustná.

Kasační stížnost II. není důvodná.

Nejvyšší správní soud předem dalšího odůvodnění konstatuje, že by měl formálně vrátit věc městskému soudu k postupu podle § 108 odst. 1 s. ř. s. (ve vztahu ke kasační stížnosti II.), to by však vedlo pouze ke smysl postrádajícímu řetězení žádostí žalobkyně o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. To platí tím spíše, že projednání kasační stížnosti I. a kasační stížnosti II. ve vztahu k druhému výroku napadeného usnesení městského soudu spolu úzce souvisí.

Městský soud žalobkyni neosvobodil od soudních poplatků a neustanovil jí advokáta pro řízení o kasační stížnosti I. proto, že její kasační stížnost „zjevně nemůže být úspěšná, neboť směřuje do výroku usnesení, který se netýká žalobkyně, jejích práv ani povinností“. Nejvyšší správní soud městskému soudu přisvědčuje potud, že kasační stížnost I. zjevně nemůže být úspěšná – není totiž přípustná. Nejvyšší správní soud již dříve judikoval (srov. usnesení ze dne 22. 4. 2004, čj. 2 Azs 76/2003 - 41, č. 644/2005 Sb. NSS), že rozhodnutím o nákladech řízení je nutno rozumět nejen rozhodnutí o náhradě nákladů

řízení, ale i rozhodnutí o placení nákladů řízení. Rozhodnutím o nákladech řízení ve smyslu § 104 odst. 2 s. ř. s. je tedy i rozhodnutí o povinnosti zaplatit ustanovenému zástupci jeho hotové výdaje a odměnu za zastupování účastníka řízení (§ 35 odst. 7 s. ř. s.) a kasační stížnost proti takovému rozhodnutí Nejvyšší správní soud odmítne.

Nejvyšší správní soud neshledal v nyní posuzované věci důvod odchýlit se od svého předchozího právního závěru, proto kasační stížnost I. odmítl (§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.).

K tomuto postupu Nejvyšší správní soud přistoupil, přestože nebyl zaplacen soudní poplatek z řízení o kasační stížnosti I. a žalobkyně v řízení o ní nebyla zastoupena advokátem. Uzavřel však, že s ohledem na shora zmíněné řetězení kasačních stížností by byl při zjevné nepřipustnosti kasační stížnosti I. jakýkoliv jiný postup zcela bezúčelný, formalistický, v příkrém rozporu se zásadou procesní ekonomie a nemohl by vést k ochraně práv žalobkyně.

S odkazem ke shora uvedenému odůvodnění pak Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost II. – a to zejména v rozsahu, v němž napadla výrok II. usnesení městského soudu. Je zjevné, že osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta pro řízení o nepřipustné kasační stížnosti by bylo pouze formálním úkonem bez vlivu na právní postavení žalobkyně. Kasační stížnost II. tedy ve vztahu k výroku II. napadeného usnesení městského soudu není důvodná.

Kasační stížnost II. ve vztahu k výroku I. napadeného usnesení městského soudu, kterým byl zamítnut návrh na opravu záhlaví usnesení napadeného kasační stížností I. je přípustná (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2007, čj. 4 Ans 3/2006 - 123, č. 177/2007 Sb. NSS, a ze dne 23. 5. 2006, čj. 6 Ads 99/2005 - 203, www.nssoud.cz), ani v tomto rozsahu však není důvodná. Městský soud označil žalobkyni stejným způsobem, jako učinil v jiných řízeních Nejvyšší správní soud, který se zároveň vypořádal s žalobkyní tvrzenou změnou názvu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2007, čj. 8 As 37/2006 - 93, www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost II. zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

I zde si je Nejvyšší správní soud vědom skutečnosti, že žalobkyně nebyla vyzvána k odstranění vad kasační stížnosti II., aniž by byla pro řízení o této stížnosti osvobozena o soudních poplatků a byl jí ustanoven advokát. S odkazem ke svému předchozímu odůvodnění však Nejvyšší správní soud uzavírá, že by opačný postup vedl k formálnímu dodržení procesních předpisů za současného kříklavého rozporu se zásadou procesní ekonomie a bez jakéhokoliv dopadu do práv a povinností žalobkyně.

Výrok o náhradě nákladů řízení má oporu v § 60 odst. 1, 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Z řízení o kasační stížnosti II. by měli žalovaní právo na náhradu nákladů řízení, ze spisů ovšem nevyplývá, že by jim jakékoliv náklady nad rámec jejich úřední činnosti vznikly.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. července 2008

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu